

vil anbefale her ved anden Behandling at stemme for det af Venstre stillede Ændringsforslag.

la Cour: Jeg havde ventet, at det ærede Udvalg havde afventet de nærmere Oplysninger, som den højtærede Minister ved første Behandling her tilbød det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby). Jeg ser imidlertid, at Udvalget ikke har afventet dem; jeg finder i det mindste ikke her paa vore Pladser noget, der indeholder saadanne Oplysninger.

Jeg er aldeles enig med de Medlemmer her i Tinget, der holder paa, at vi inden Vedtagelsen af en Lov herom bør afvente den nye Grundlovs Ikrafttræden, saa at Kvinderne kan blive medbestemende. Jeg ser af Betænkningen, at en Mængde kvindelige Samfund har fordret, at Kvinderne skal have Del i Afgørelsen af, om Kollatsspørgsmaalet skal ordnes saaledes, som den højtærede Minister har foreslaaet, eller ikke. Der staar i Grundloven, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke. Altsaa kan man forlange en evangelisk-luthersk Lære forkyndt i den Kirke. Det kan hver enkelt, som er i Folkekirken, fordre, selv om et Flertal af Menighedsraadet, ja hele Menighedsraadet, vil have Forkyndelsen paa en anden Maade. Vi saa, at det gejstlige Medlem af Provsteretten og hele Landemodet er enige om, at det, Arboe Rasmussen har udtalt, ikke er i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Lære. Det er Administrationens Sag at paase, at denne Lære bliver forkyndt, og den har for at sikre sig en ordentlig Forkyndelse bundet Folkekirken Præster ved et Løfte, saa at de ikke alene skal forkynde den i Kirken, men de maa heller ikke tage Afstand fra den udenfor Kirken, saaledes at de nedbryder den evangelisk-lutherske Lære. Baade Landemodet og det gejstlige Medlem af Provsteretten var, som sagt, enige om, at Arboe Rasmussen har brudt dette Løfte i det mindste udenfor Kirkebygningen. Han har endogsaa i sin egen Menighed doceret en anden Lære end den, der efter deres Mening er den evangelisk-lutherske Lære. Saa gaar Sagen fra Landemodet over til Højesteret. Hvad siger Højesteret? Højesteret erklærer: „Der er derhos for Højesteret fremlagt en Række Erklæringer fra Landets Biskopper samt fra Professorer og Præster, hvorefter Spørgsmaalet om, hvorvidt tiltalte ved sine Udtalelser er kommet i afgørende Strid med Folkekirken Lære,

er Genstand for forskellig Bedømmelse“. Der er dertil at bemærke, at vi ved, at Vor Herre Jesus Kristus sagde, at Menigheden skulde vogte sig for falske Lærere. Der er ganske sikkert Ulve ogsaa indenfor Menigheden, det har der været alle Dage, og Vor Herre Kristus tilføjer, at der vil komme Folk, der ikke vil tro Sandheden, men kun Usandheden. Endvidere tilføjer Højesteret: „Højesteret finder det nu ikke nødvendigt at træffe en Afgørelse af dette Spørgsmaal, idet nærværende Sag alene drejer sig om, hvorvidt tiltalte er strafskyldig“. Højesteret skyder altsaa ligefrem hele Afgørelsen fra sig om, hvorvidt Arboe Rasmussens Lære har været i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Lære, og det er dog egentlig paa Grund af hans Uoverensstemmelser hermed, at han er blevet dømt af Landemodet. Jeg synes, det er temmelig stærkt, at Højesteret slet ikke vil have nogen Mening herom, idet den ene og alene holder sig til, at der, efter hvad Biskopper, nogle Professorer og nogle Præster har udtalt, er Tvivl. Saa følger Højesteret til: „Da han nemlig efter det foreliggende maa antages at have været i begrundet god Tro med Hensyn til sin Berettigelse til at fremkomme med Udtalelserne, vil han som Følge heraf være at frifinde“. Efter hvad der er oplyst, har han i Kirken forkyndt eet og udenfor Kirken et andet. Det har han altsaa gjort i god Tro. Højesteret siger ingenlunde, at han har Ret til det, men han har gjort det i god Tro, og derfor frifinder Højesteret ham. Jeg kan slet ikke indse, at denne Højesteretsdom virkelig har stadfæstet, at han har forkyndt Ordet efter den evangelisk-lutherske Lære, medens Landemodet og den Provst, der har deltaget i Provsteretten, har erklæret, at hans Forkyndelse har været i Modstrid med den. Derfor kan jeg ikke se, at vi har nogen som helst Grund til at vedtage en ny Lov om dette Tilfælde, det maa snarere være Administrationen, det er om at gøre at finde ud af, hvorvidt vedkommende virkelig er i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Lære eller ikke, og er han det ikke, saa maa det være Administrationens Sag at faa ham afskediget. Jeg kan derfor ikke gaa med til at vedtage en Lov om enkelte Tilfælde at fratage Biskopperne Kollatsen og overgive den til Ministeren. Jeg er enig i, saaledes som det ogsaa er udtalt her, at Lovforslaget er en Undtagelseslov, der indeholder et Præcedens, hvis der senere fremkommer noget af lignende Slags.